

Unutulma Hakkı ve Yasal Dayanakları

Av. Begüm GÜREL, 21 Nisan 2022

<https://www.hukukvebilisimdergisi.com/unutulma-hakki-ve-yasal-dayanaklari/>

Giriş

Teknolojinin hızla ilerlemesiyle birlikte bilgiye ulaşım yolları da doğru orantılı olarak artmaya başlamıştır. Bilgiye ulaşırken kullandığımız vasıta ise; çoğunlukla internet bağlantısı yoluyla ulaştığımız dijital ortamlardır. Günümüzde internet kullanımının giderek yaygınlaşmasıyla her türlü bilgi internet ortamına aktarılabilmekte ve bu yolla kişiler de kendilerine ait kişisel bilgileri paylaşmakta ya da üçüncü kişiler tarafından bu bilgiler paylaşılabilmektedir. (Unutulma hakkı)

Bu gün merak edilen bir konu ya da kişi hakkında, başvurulacak ilk bilgi kaynağı cep telefonu ya da bilgisayar aracılığıyla internete bağlanarak eriştiğimiz arama motorlarıdır. Bilgilere erişimin bu denli kolaylaşmasının olumlu yanlarının yanı sıra, olumsuz yanları da mevcuttur.

Kişisel bilgiler, bireylerin kendileri ya da üçüncü kişiler tarafından paylaşılmakta ve bir kez paylaşılma ile birlikte, dijital ortamlarda kayıt altına alınabilen bu bilgiler, bilişim alanındaki ilerlemenin de etkisiyle kimi zaman üçüncü kişiler tarafından bireyin rızası dışında kullanılmaktadır. Bu durum bireylerin mahrem alanlarına yönelik büyük bir tehdit niteliği taşımakta ve kötü niyetli kimseler tarafından özel hayata yönelik bilgilerin alenileştirilmesi tehdidiyle de karşılaşılmaktadır. Bu açıdan özellikle kişisel bilgilerin korunabilmesi, bireyin mahremiyet hakkı gereği oldukça önemlidir.

Unutulma Hakkı ve Anayasa

Hali hazırda Anayasa’da yer alan; *“hukuk devleti ilkesi (AY. m.2), bireyin maddi ve manevi varlığını serbestçe geliştirme hakkı (AY. m.17), özel hayatın gizliliği hakkı (AY. m.20), haberleşmenin gizliliği (AY. m.22), dini ve vicdani kanaatleri açıklamaya zorlanamama (AY. m.24), düşünce ve kanaatleri açıklamaya zorlanamama (AY. m.25)”* gibi düzenlemeler kişisel bilgilerin korunması hakkının temelini oluşturmaktadır.

Kişisel verilerin korunmasına yönelik bizzat düzenleme ise; 2010 yılında yapılan bir değişiklikle Anayasanın ‘özel hayatın gizliliği’ üst başlıklı 20. maddesinin 3. fıkrasında yerini bulmuştur. Bu düzenlemeye göre;

“Herkes, kendisiyle ilgili kişisel verilerin korunmasını isteme hakkına sahiptir. Bu hak; kişinin kendisiyle ilgili kişisel veriler hakkında bilgilendirilme, bu verilere erişme, bunların düzeltilmesini veya silinmesini talep etme ve amaçları doğrultusunda kullanılıp kullanılmadığını öğrenmeyi de kapsar. Kişisel veriler, ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebilir. Kişisel verilerin korunmasına ilişkin esas ve usuller kanunla düzenlenir.”

2010 yılındaki yapılan anayasa değişikliği ile birlikte, kişisel verilerin korunmasına yönelik çalışmalar hız kazanmış ve akabinde 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu 07 Nisan 2016 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Mezkûr Kanun’un 3. Maddesinde “kişisel veri” kavramı; *kimliği belirli veya belirlenebilir gerçek kişiye ilişkin her türlü bilgi* olarak tanımlanmıştır. Bir kişinin belirli veya belirlenebilir olması mevcut verilerin herhangi bir şekilde bir gerçek kişiyle ilişkilendirilmesi suretiyle, o kişinin tanımlanabilir hale getirilmesini ifade etmektedir.

Kanun’un gerekçesinde de yer aldığı üzere, kanun kapsamına giren kişisel veriler, sadece bireyin adı, soyadı, doğum tarihi ve doğum yeri gibi onun kesin teşhisini sağlayan bilgiler değil, aynı zamanda kişinin akli, psikolojik, fiziki, kültürel, ekonomik, sosyal ve sair özelliklerine ilişkin verilerdir.

Kişisel verilerin işlenmesine ilişkin ilkeler ise 6698 sayılı Kanun’un 4. maddesinde sayılmıştır. Buna göre;

“Kişisel verilerin işlenmesinde aşağıdaki ilkelere uyulması zorunludur:

a) Hukuka ve dürüstlük kurallarına uygun olma.

b) Doğru ve gerektiğinde güncel olma.

c) Belirli, açık ve meşru amaçlar için işlenme.

ç) İşlendikleri amaçla bağlantılı, sınırlı ve ölçülü olma.

d) İlgili mevzuatta öngörülen veya işlendikleri amaç için gerekli olan süre kadar muhafaza edilme.”

Bu ilkelere riayet edilmediği durumlarda kişisel verilerin iyi niyetle, hukuka uygun olarak işlenmediği, ortada bir kötüye kullanımın bulunduğu kabul edilmektedir.

Unutulma Hakkı ve KVKK

Unutulma hakkı; bireyin dijital ortamlarda rızası dışında yer alan fotoğrafları, kimlik bilgileri, hakkında çıkan haberler gibi kişisel bilgilerinin kendi talebi üzerine bir daha geri getirilemeyecek biçimde ortadan kaldırılması şeklinde tanımlanmaktadır.

Bu hak sayesinde bireyin rızası dışında kişisel verilerinin, üçüncü kişiler tarafından kullanılmaması, takip edilmemesi, paylaşılmaması, saklanmaması aynı zamanda bireyin kişisel verileri üzerinde, tam anlamıyla hâkimiyeti sağlanarak istediği zaman kişisel bilgilerini paylaşabilmesi veya silebilmesi amaçlanmaktadır.

6698 sayılı Kanun'da, dijital ortamlardaki kişisel verilerin kaldırılması amacına yönelik olarak *“unutulma hakkı”* doğrudan yer bulmamış olsa da, yukarıda yer verilen ilkeler (madde 4) ile Kanun'un 7. ve 11. Maddelerinde yer alan *“kişisel verilerin silinmesi, yok edilmesi veya anonim hale getirilmesi”* ne ilişkin düzenlemeler, unutulma hakkının gerçekleştirilebilmesi için araç olarak kullanılabilecektir.

6698 sayılı Kanun'un 4. Maddesinde yer alan ilkelerden özellikle; *“Doğru ve gerektiğinde güncel olma”* ve *“İlgili mevzuatta öngörülen veya işlendikleri amaç için gerekli olan süre kadar muhafaza edilme”* şeklindeki ilkeler, doğrudan unutulma hakkına işaret edebilecek niteliktedir. Zira bireyin dijital ortamlarda rızası dışında yer alan fotoğrafları, kimlik bilgileri, hakkında çıkan haberler gibi kişisel bilgileri, bu verilerin dijital ortama işlenmesindeki amacı gerçekleştirdiklerinde veya verilerin dijital ortama işlenmesindeki amaç güncelliğini yitirdiğinde, hukuka aykırı ve kötüye kullanım teşkil eden bir veri kullanımına sebebiyet verecektir. Böylece güncelliğini yitirmiş veya dijital ortama işlenmesindeki amaç için gerekli olan sürenin geçmiş olmasına rağmen muhafaza edilmeye devam edilen veri, hukuka aykırılık teşkil etmesine binaen kaldırılarak unutulma hakkının temin edilmesini sağlayacaktır.

Mesela internet ortamında yer alan ve birey hakkında veriler içeren bir haber, yapıldığı anda basın hürriyetinin sınırlarını çizen, gerçeklik, kamu yararı, toplumsal ilgi, güncellik, özle biçim arasında denge gibi kriterleri içeriyorsa hukuka uygun bir nitelikte olacaktır. Ancak bu veri internet vasıtasıyla kolayca ulaşılabilir ve uzun süre muhafaza edilebilir bir nitelik taşıdığından, takip eden süreçte güncelliğini yitirecek ve kamuyu bilgilendirme amacını kaybedecek oluşuna rağmen, varlığını devam ettirecektir.

Anlatılan durum, kişisel verilerin işlenmesi için öngörülen ilkelerden *“doğru ve gerektiğinde güncel olma”* ve *“ilgili mevzuatta öngörülen veya işlendikleri amaç için*

gerekli olan süre kadar muhafaza edilme” şeklindeki ilkeleri ihlal eder bir nitelik taşımaktadır.

Zira internet ortamında yer alan haber, kişinin akli, psikolojik, fiziki, kültürel, ekonomik, sosyal ve sair özelliklerine ilişkin veriler içermesi nedeniyle 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu kapsamında kişisel veri niteliğindedir. Timesnewspaper Ltd/Birleşik Krallık kararında AİHM; internet sitelerinin, büyük miktardaki verileri saklama ve yayınlama kapasitesi ile bunların erişilebilirliği sayesinde, toplumun gündemdeki olaylara erişimini sağlamaya ve genel biçimde bilgi alışverişini kolaylaştırmaya büyük ölçüde katkı sağladığını belirterek, internet sitelerinin veri depolamadaki niteliğine vurgu yapmıştır.

Hal böyle olunca, haber vermenin temelindeki amacın, kamuoyunu ilgilendiren, toplumsal ilgi taşıyan bir olayın yayımlanması olduğu düşünüldüğünde, güncellik yitirildiğinde ve toplumsal ilgi kaybolduğunda “amaç için gerekli olan süre kadar muhafaza edilme” ilkesi ihlal edilmeye başlanmış olacağından, 6698 sayılı Kanun’un 7. Maddesi kapsamında ilgili kişiye, kişisel verilerin silinmesi, yok edilmesi veya anonim hâle getirilmesi noktasında bir istem hakkı tanımak gerekecektir. Böylece, hakkında yapılan haberlerin üzerinden yıllar geçmiş olmasına rağmen varlığını sürdürmesinden rahatsız olan bir kişi, 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu’nun sağladığı olanaktan yararlanmak suretiyle, aslında unutulma hakkını gerçekleştirmiş olacaktır.

Aksi durumda veriler bireylerin özel hayatlarını yaşanılmaz hale getirecek şekilde gereksiz ve uzun süre internet ortamında tutulmuş olacak, bu durum başta kişisel verilerinin korunması hakkı ve özel hayatın gizliliği hakkı olmak üzere unutulma hakkını da ihlal edecektir. Belirtilen nedenlerle, aslında mevzuatımızda doğrudan yasal bir dayanak bulamayan unutulma hakkının 6698 sayılı Kanun ile bir koruma bulduğu söylenebilir.

Unutulma Hakkı ve AB Adalet Divanı

Unutulma hakkına ilişkin olarak Avrupa Birliği Adalet Divanı’nın Google Kararında; kişinin ismine dayalı olarak üçüncü kişiler tarafından internet ortamında yasal olarak işlenmiş ve yayınlanmış kişisel veriler, “geçersiz, eksik, tamamen ilgisiz veya sonradan ilgisiz hale gelmiş” ise işlenmesi amacını aşan ve arama motorları tarafından internet ortamına yüklenen söz konusu kişisel verilerin, silinmesi gerektiği belirtilmektedir.

Kararda geçen, verilerin “sonradan ilgisiz hale gelmesi” şeklindeki ifade, 6698 sayılı Kanun kapsamında düzenlenen ve yukarıda aktardığımız, “*doğru ve gerektiğinde güncel olma*” ve “*ilgili mevzuatta öngörülen veya ilendikleri amaç için gerekli olan süre kadar muhafaza edilme*” ilkeleriyle doğrudan ilgilidir. Zira veri güncelliğini yitirdiğinde ve verinin ilenmesindeki amaç için gerekli olan süre geçtiğinde, veri “sonradan ilgisiz hale gelmiş” olacaktır.

T.C Anayasa Mahkemesi bireysel başvuru yoluyla (Başvuru No: 2013/5653, 3.3.2016 Tarihli Karar) incelediği bir olayda; 1998 ve 1999 tarihlerinde uyururucu kullandığı için hakkında dava açılan ve dava sonucunda adli para cezasına hükmedilen kişinin, daha sonra o yıllarda hakkında yapılan haberlerin kaldırılmasına yönelik taleplerinin yargısal makamlar tarafından reddedilmesi nedeniyle, haberlerin toplumsal açıdan değerinin kalmadığına, geleceğe ışık tutmadığına, kişinin eref ve itibarının korunması hakkının ihlal edildiğine yönelik karar vermiştir.

Anılan karar, internet ortamında yayınlanan bir haberi ulaşılabilir kılan her türlü kişisel verilerin işlenmesini, Anayasa md. 20 kapsamında, kişisel verilerin korunmasını isteme hakkı çerçevesinde değerlendirmesi ve unutulma hakkına değinmiş olması sebebiyle konumuz ile doğrudan ilgilidir.

Şöyle ki Yüksek Mahkeme; “...te yandan Anayasa’nın 20. maddesinin nc fıkrasında herkesin kendisiyle ilgili kişisel verilerin korunmasını isteme hakkına sahip olduğu, bu hakkın kişinin kendisiyle ilgili kişisel veriler hakkında bilgilendirilme, bu verilere erime, bunların düzeltilmesini veya silinmesini talep etme ve amaçları doğrultusunda kullanılıp kullanılmadığını öğrenmeyi de kapsadığı ifade edilmiştir. Maddede ayrıca kişisel verilerin ancak kanunda öngörülen hâllerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebileceği ve kişisel verilerin korunmasına ilişkin esas ve usullerin kanunla düzenleneceği belirtilmiştir. Kişisel veri kavramı, belirli veya kimliği belirlenebilir olmak şartıyla bir kişiye ilişkin bütün bilgileri ifade etmektedir. Kişisel verilerin korunması hakkı, kişinin onurunun korunmasının ve kişiliğini serbestçe geliştirebilmesi hakkının özel bir biçimi olarak bireyin hak ve özgürlüklerini kişisel verilerin işlenmesi sırasında korumayı amaçlamaktadır (AYM, E.2013/122, K.2014/74, 9/4/2014). Öte yandan kişisel verilerin korunması hakkı sadece kişisel verilerin işlenmesi sırasında değil bu veriler işlendikten sonra da düzeltilmesini veya silinmesini talep etme hakkını içermektedir. Bu hak, sadece kamu otoritesini kullanarak işlenen kişisel verileri değil gerçek ve tüzel kişiler tarafından işlenen verileri de kapsamaktadır.” şeklindeki

ifadelerle kişisel veri kavramı ile kişisel verilerin korunması hakkını açıklığa kavuşturmuştur.

Devamla, “...Anayasa’nın 20. maddesinin üçüncü fıkrasında kişisel verilerin ancak kanunda öngörülen hâllerde veya kişinin açık rızası ile işlenebileceği belirtilmiştir. Kişisel verilerin işlenmesi çok geniş bir çerçevede kişisel verilerin açıklanması, kaydedilmesi, aktarılması, elde edilebilir hâle getirilmesi, depolanması, muhafaza edilmesi gibi veriler üzerinde gerçekleştirilen her türlü işlemi kapsamaktadır. Dolayısıyla İnternet ortamında yayınlanan bir haberi ulaşılabilir kılan her türlü kişisel verilerin işlenmesi de bu kapsamda değerlendirilmelidir. Her ne kadar kişisel verilerin ancak kanunla veya kişinin açık rızası ile işlenebileceği belirtilmiş ise de Anayasa’da tanımlanan ifade ve basın özgürlükleri kapsamında yapılan bir haberin anılan sınırların istisnası olacağı açıktır. Bu bağlamda temel mesele bireyin geçmişte haber yapılmış ve gerçeğe aykırılığı ileri sürülmemiş davranışlarının artık hatırlanmasının engellenmesidir. Zira ifade ve basın özgürlüğü kapsamında İnternet ortamına yüklenen haber ve fikirler çoğu kez kişisel verilerin de kullanılmasını ve işlenmesini beraberinde getirir. Başka bir ifade ile İnternet ortamındaki ilgili haber arşivlerindeki kişisel verilere veya habere erişimin engellenerek kişilerin yaptıklarının unutulmasının sağlanmasıdır.” Şeklindeki ifadelerle, internet ortamında yayınlanan haberlerin, kişisel verilerin işlenmesi kapsamında değerlendirilmesi gerektiği belirtilmiştir.

Anayasa Mahkemesi’nin emsal teşkil edebilecek nitelikteki bu kararında, kişisel verilerin korunmasını isteme hakkı ile unutulma hakkı arasındaki ilişkiye ışık tutacak nitelikteki şu ifadelere de yer verilmiştir:

“Unutulma hakkı Anayasa’mızda açıkça düzenlenmemiştir. Bununla birlikte Anayasa’nın “Devletin temel amaç ve ödevleri” başlığı altında düzenlenen 5. maddesinde “insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak” ifadesi ile devlete pozitif bir yükümlülük yüklenmiştir. Bu yükümlülük bağlamında Anayasa’nın 17. maddesinde düzenlenen kişinin manevi bütünlüğü bağlamında şeref ve itibarının korunması hakkı ve Anayasa’nın 20. maddesinin üçüncü fıkrasında güvence altına alınan kişisel verilerin korunmasını isteme hakkı ile birlikte düşünüldüğünde, devletin bireye geçmişte yaşadıklarının başkaları tarafından öğrenilmesi engellenerek “yeni bir sayfa açma” olanağı verme hususunda bir sorumluluğu olduğu açıktır. Özellikle kişisel verilerin korunması hakkı kapsamında kişisel verilerin silinmesini talep edebilme hakkı, kişilerin geçmişlerinde

yaşadıkları olumsuzlukların unutulmasına imkân tanımayı kapsamaktadır. Dolayısıyla Anayasa’da açıkça düzenlenmeyen unutulma hakkı, İnternet vasıtasıyla ulaşılması kolay olan ve dijital hafızada bulunan haberlere erişiminin engellenmesi için Anayasa’nın 5., 17. ve 20. maddelerinin doğal bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. Diğer taraftan unutulma hakkının kabul edilmemesi, İnternet vasıtasıyla kolayca ulaşılabilir ve uzun süre muhafaza edilebilir kişisel veriler nedeniyle başkaları tarafından kişiler hakkında ön yargı oluşturabilmesi nedeniyle manevi varlığının geliştirilmesi için gerekli onurlu bir yaşam sürdürmesine ve manevi bağımsızlığına müdahaleyi sürekli kılmaktadır.”

Ancak önemle belirtmek gerekir ki, anılan karar 3.3.2016 tarihli olması sebebiyle 6698 sayılı Kanuna ilişkin bir açıklama içermemektedir. Zira 6698 sayılı Kanun 24.3.2016 tarihinde kabul edilmiş, 07 Nisan 2016 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

T.C. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu’nun 2014/4-56 Esas, 2015/1679 Karar sayılı ve 17.6.2015 tarihli ilamında da unutulma hakkı ele alınmıştır.

Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; Yargıtay 4. Ceza Dairesi Başkanı ve tetkik hâkimleri olan davalıların, Nisan 2010 tarihinde yayınladıkları, yorumlu-uygulamalı Türk Ceza Kanunu adlı altı ciltlik eserde yer alan kararda; davacının isminin rumuzlanmadan ve rızası alınmadan açık bir şekilde yazılmasının kişilik hakkına saldırı oluşturup oluşturmayacağı noktasında toplanmaktadır. Davacı, Yargıtay İlamına konu olmuş bir fiziksel ve sözlü taciz olayının mağduru konumundadır ve konu olduğu bu ilam davalılar tarafından düzenlenen bir eserde, isimler rumuzlanmadan aktarılmıştır.

Genel Kurul uyuşmazlığın çözümünde etkili yasal mevzuatı; Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinde düzenlenen “Özel ve aile hayatına saygı hakkı”, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın “Bilim ve sanat hürriyeti” başlıklı 27. Maddesi, “Özel hayatın gizliliği” başlıklı 20. Maddesi ve Türk Medeni Kanunu’nun kişiliğin korunmasına ilişkin düzenlemelerinden 24. Maddesi olarak belirlemiştir.

Bu kapsamda Anayasa’nın 20/2. Maddesinde açıkça düzenlenen “Kişisel verilerin korunması hakkını” tartışan Kurul, “unutulma hakkını” ise Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS)’nin 8. maddesinde yer alan özel yaşama saygı hakkı altında korunan “mahremiyet hakkı” ve kişisel verilerin korunması hakkı ile ilişkilendirmek suretiyle açıklamıştır. Kararın ilgili bölümü;

“Unutulma hakkına gelince; unutulma hakkı ve bununla ilişkili olan gerektiği ölçüde ve en kısa süreliğine kişisel verilerin depolanması veya tutulması konuları, aslında kişisel verilerin korunması hakkının çatısını oluşturmaktadır. Her iki hakkın temelinde bireyin kişisel verileri üzerinde serbestçe tasarruf edebilmesini, geçmişin engeline takılmaksızın geleceğe yönelik plan yapabilmesini, kişisel verilerin kişi aleyhine kullanılmasının engellenmesini sağlamak yatmaktadır. Unutulma hakkı ile geçmişinde kendi iradesi ile veya üçüncü kişinin neden olduğu bir olay nedeni ile kişinin geleceğinin olumsuz bir şekilde etkilenmesinin engellenmesi sağlanmaktadır. Bireyin geçmişinde yaşadığı olumsuz etkilerden kurtularak geleceğini şekillendirebilmesi bireyin yararına olduğu gibi toplumun kalitesinin gelişmişlik seviyesinin yükselmesine etkisi de tartışılmazdır.

Unutulma hakkı; üstün bir kamu yararı olmadığı sürece, dijital hafızada yer alan geçmişte yaşanan olumsuz olayların bir süre sonra unutulmasını, başkalarının bilmesini istemediği kişisel verilerin silinmesini ve yayılmasının önlemesini isteme hakkı olarak ifade edilebilir.

Bu hak bir yandan kişiye “geçmişini kontrol etme”, “belirli hususların geçmişinden silinmesini ve hatırlanmamayı isteme hakkı” sağladığı gibi, diğer yandan muhataplarına kişi hakkındaki bir kısım bilgilerin üçüncü kişilerin kullanmamasını veya üçüncü kişilerin hatırlamamasına yönelik önlenmeleri alma yükümlülüğü yükler. Bu hakkın; bireylerin fotoğraf, internet günlüğü gibi kendileri hakkındaki içerikleri silmek için üçüncü şahısları zorlamayı içermesinin yanında geçmişteki cezalarına ilişkin bilgilerin veya haklarında olumsuz yorumlara neden olabilecek bilgi ve fotoğraflarının kaldırılmasını isteme hakkını tanıdığı kabul edilmektedir. Diğer taraftan bu hak, bireyin geçmişindeki belirli yönlerinin mümkün olmayacak biçimde hatırlanmaması için önlemler alınmasını gerektirmektedir.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS)’nin 8. maddesinde yer alan özel yaşama saygı hakkı altında korunan “mahremiyet hakkı”nın, bireyin kendisi hakkındaki bilgileri kontrol edebilmesi şeklindeki hukuki çıkarlarını da içerdiği ifade edilmektedir. Zira bireyin kendisine ait herhangi bir bilginin, kendi rızası olmaksızın açıklanmaması, yayılmaması ve bu bilgilere başkalarının ulaşamaması kısacası kişisel verilerinin mahrem kalması konusunda hukuki menfaati bulunmaktadır. (Gülay Arslan Öncü, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinde Özel Yaşamın Korunması, Beta Yayınları, İstanbul 2011, s.182)

Kişiye unutulma hakkının sağlanması ile birlikte özel hayatının gizliliği korunmuş olacaktır.”

Bahse konu kararın dikkat çekici noktalarından biri; yalnızca dijital ortamdaki kişisel veriler için değil, kamunun kolayca ulaşabileceği yerde tutulan kişisel verilere yönelik olarak da unutulma hakkının kabul edilmesidir. Anlatılan durum kararda; *“Ayrıca şunun da ifade edilmesi gereklidir ki; unutulma hakkı tanımlarına bakıldığında her ne kadar dijital veriler için düzenlenmiş ise de, bu hakkın özellikleri ve bu hakkın insan haklarıyla arasındaki ilişkisi dikkate alındığında; yalnızca dijital ortamdaki kişisel veriler için değil, kamunun kolayca ulaşabileceği yerde tutulan kişisel verilere yönelik olarak da kabul edilmesi gerektiği açıktır.”* Şeklinde ifade bulmuştur.

Sonuç

Sonuç olarak unutulma hakkını, kişisel verilerin korunması hakkı ve özel ve aile hayatına saygı hakkı ile ilişkilendirerek anlatan Kurul, *“davacının isminin rumuzlanmadan kitapta yer almasının unutulma hakkını ve bunun neticesinde özel hayatın gizliliğini ihlal ettiği dikkate alındığında davacı lehine manevi tazminat koşullarının gerçekleştiğinin kabulü zorunludur.”* şeklinde karar vermiştir.

Yukarıda ele alınan her iki kararın ortak özelliği (AYM Başvuru No: 2013/5653 3.3.2016 Tarihli Karar, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu 2014/4-56 E., 2015/1679 K. sayılı Karar) unutulma hakkı çerçevesinde yapılan açıklamaların, temelde Anayasanın 20. Maddesinde düzenlenen “Özel hayatın gizliliği” maddesine dayandırılmış olmasıdır.

6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu’nun 07 Nisan 2016 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmesiyle birlikte, Anayasa’nın 20. Madde düzenlemesinin yanı sıra 6698 sayılı Kanun’un 4. Maddesinde yer alan ilkeler ile Kanun’un 7. ve 11. Maddelerinde yer alan *“kişisel verilerin silinmesi, yok edilmesi veya anonim hale getirilmesi”* şeklindeki düzenlemeler de unutulma hakkına ilişkin doğrudan düzenlemeler olarak kabul edilebilecektir.

Son olarak; kişilerin özel hayatına, haberleşme özgürlüğüne, kişisel verilerinin hukuka aykırı kaydedilmesine ve kullanımına, kişilik haklarına yönelik saldırılara ilişkin düzenlemeler, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Yasa, Türk Ceza Kanunu (TCK), Türk Ticaret Kanunu (TTK) , Fikir ve Sanat Eserleri Kanun (FSEK) ve Medeni Kanun gibi kanunlar da kişilerin aleyhine dönebilecek geçmiş içeriklerin,

mahkeme kararıyla kaldırılıp engellenebilmesini sağlayabildiklerinden “unutulma hakkı” kapsamında dolaylı yoldan koruma sağlayan mevzuat hükümleri olarak kabul edilmeleri gerekir.

Kişisel Verilerin Korunması hakkındaki tüm yazılar için [bağlantıya](#) tıklayınız.